

Уночі, в убозтві навколо,
Невисокий стояв чоловік.
Ледве блимнуло світло про вік —
Під пасмом чорняви чо́ло...

Ще поглибив тишу велику —
«Поклади чеканню кінець»...
І освітив каганець
Профіль дів'яого лику...

І враз, де верета, —
Скрик дитини у світ!..
..І почула — здригнулась планета,
Не почув людський рід.

Боффало, 1964

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Фрагменти II.
Добірка упорядника.